

Σύμβολο πολιτικής αντιπαράθεσης αλλά και της δυσλειτουργικής αγοράς ακινήτων της Γαλλίας έχει γίνει το κτίριο της οδού Valenciennes αρ. 2, καθώς σ' αυτό έχουν καταφύγει από τον Δεκέμβριο 16 οικογένειες αστέγων. Όταν η πρώτη από τις οικογένειες κατέλαβε το κενό τετραώροφο κτίριο γραφείων και έκανε επανειλημμένως παραγγελίες πίτσας, οι γείτονες αντιλήφθηκαν εύκολα το πηγαινέλα των μεταφορέων προς τους πελάτες. Οι παραγγελίες δεν ήταν τυχαίες αλλά απολύτως σκόπιμες, όχι τόσο για τη σίτιση των καταληψιών, αλλά κυρίως επειδή, σύμφωνα με τη γαλλική νομοθεσία, όταν η υπόθεση φτάσει στη Δικαιοσύνη και υπάρχουν μαρτυρίες ότι το κτίριο κατοικείται, τότε η έξωση καθίσταται ακόμη πιο δύσκολη. Το κτίριο δεν έχει καμία σχέση με μια σύγχρονη κατοικία, αφού δεν διαθέτει τις απαιτούμενες υποδομές, καθώς έχει πολλές τουαλέτες και νιπτήρες, αλλά μόνο μία κύρια κουζίνα και τρία ντους. Στο ισόγειο, τα παιδιά παρακολουθούν τηλεόραση σ' ένα αυτοσχέδιο δωμάτιο παιχνιδιού υπό την εποπτεία ενός μέλους της οργάνωσης Droit au Logement -DAL (Δικαίωμα στη Στέγη), η οποία ασχολείται συνεχώς με το διαρκώς διογκούμενο πρόβλημα των Γάλλων αστέγων. Οι Γάλλοι ακτιβιστές βοήθησαν τις οικογένειες αστέγων να μετακινηθούν σε άδεια κτίρια προκειμένου να δείξουν τον τρόπο που η δεύτερη μεγαλύτερη οικονομία της Ευρώπης, η οποία υπερηφανεύεται για το σύστημα πρόνοιας που διαθέτει, αγωνίζεται για την παροχή βασικού καταφυγίου σε εκατοντάδες χιλιάδες από τα 65 εκατομμύρια πολιτών της.

Το πρόβλημα είναι μείζον στο Εξάγωνο, έχει ωστόσο επιδεινωθεί σημαντικά από το 2007 οπότε άρχισε η οικονομική κρίση. Οι τιμές των κατοικιών στη Γαλλία άρχισαν να παίρνουν την ανιούσα το 2000. Ετσι, ωθούμενη από τον διαρκώς αυξανόμενο πληθυσμό και τα δάνεια με χαμηλό επιτόκιο, η μέση τιμή κατοικίας στη Γαλλία έχει αυξηθεί ιδιαιτέρως τις τελευταίες δεκαετίες, περισσότερο από χώρες όπως η Βρετανία και οι Ηνωμένες Πολιτείες. Στοιχεία της κυβέρνησης δείχνουν ότι το κόστος ενοικίασης ενός σπιτιού στη Γαλλία έχει ξεπεράσει την αύξηση των εισοδημάτων των νοικοκυριών κατά 70%, με αποτέλεσμα να στοιχίζει περισσότερο στη μέση γαλλική οικογένεια απ' ό,τι το 1930! Μάλιστα, όπως γράφει η «Liberation», η έλλειψη στέγης πυροδοτήθηκε περαιτέρω από μακροχρόνιες πολιτικές για την προστασία των μισθωτών που αποθαρρύνουν πολλούς ιδιοκτήτες από τη διάθεση ακινήτων προς ενοικίαση. Γι' αυτό, σύμφωνα με εμπειρογνώμονες του κλάδου ακινήτων, το 7% του συνόλου των διαμερισμάτων στο Παρίσι είναι κενά. Η έλλειψη στέγης είναι κάτι περισσότερο από εμφανής στους δρόμους της

γαλλικής πρωτεύουσας, και μια πρωινή βόλτα στην Πόλη του Φωτός είναι εξόχως αποκαλυπτική. Χιλιάδες άνθρωποι κοιμούνται σε χαρτόνια, σκεπασμένοι με βρόμικες κουβέρτες, σε σχάρες του μετρό, εισόδους κατοικιών και όπου αλλού βρίσκουν καταφύγιο. Βέβαια οι «κλοσάρ» (άστεγοι αλκοολικοί), οι οποίοι κοιμούνται κάτω από τις γέφυρες ή στις σχάρες του μετρό, αποτελούσαν μια... οικεία εικόνα για τους κατοίκους του Παρισιού.

Εν έτει 2013, ωστόσο, οι άστεγοι είναι ως επί το πλείστον άνεργοι. Τριάντα τρεις χιλιάδες άνθρωποι ζουν κυριολεκτικά στον δρόμο, ενώ σύμφωνα με το Ίδρυμα Αβάς Πιερ ακόμη 274.000 άτομα προσπαθούν να διαβιώσουν σε άδεια κτίρια, αυτοσχέδιες κατασκευές και κάμπινγκ ή για λίγες νύχτες σε ξενοδοχεία τα οποία μισθώνει η γαλλική κυβέρνηση. Οπως είναι φυσικό, επισημαίνει το Reuters, το ζήτημα των αστέγων έχει αρχίσει να κυριαρχεί και στο πολιτικό πεδίο. Ετσι, ο πρόεδρος Ολάντ, του οποίου η δημοτικότητα βρίσκεται στο ναδίρ, έχει δηλώσει ότι η προσιτή στέγαση αποτελεί μία από τις βασικές προτεραιότητες της κυβέρνησής του. Μάλιστα, για τον λόγο αυτόν, τον Μάρτιο εκπόνησε ένα σχέδιο έκτακτης ανάγκης για την αντιμετώπιση του προβλήματος με στόχο την κατασκευή συνολικά 500.000 νέων οικιών μέχρι το 2017, εκ των οποίων 150.000 θα αφορούν την κοινωνική στέγαση. Το επίμαχο σχέδιο περιλαμβάνει φορολογικές ελαφρύνσεις για τα υλικά και τη διεκπεραίωση των χρονοβόρων γραφειοκρατικών διαδικασιών. Το πρόβλημα πάντως μεγεθύνεται διαρκώς και οι σημαντικότεροι λόγοι που συμβαίνει αυτό είναι ότι από το 2000 έως σήμερα ο πληθυσμός του Εξαγώνου έχει αυξηθεί κατά 5 εκατομμύρια, τόσο λόγω της μετανάστευσης όσο κι επειδή η Γαλλία έχει ένα από τα υψηλότερα ποσοστά υπεργεννητικότητας. Οι οικογένειες που κατέλαβαν τα γραφεία στην οδό Valenciennes έχουν μεν καταχωριστεί ως περιπτώσεις προτεραιότητας για την κοινωνική στέγαση, αλλά οι αιτήσεις τους έχουν μείνει αναπάντητες επί πολλά χρόνια. Μάλιστα η υπουργός αρμόδια για θέματα Στέγασης Σεσίλ Ντιφλόντ περιορίστηκε να δηλώσει ότι οι καταλήψεις σε συγκροτήματα γραφείων δεν αποτελούν λύση στην κρίση. Οι επιχειρήσεις από την πλευρά τους λένε ότι οι υψηλές τιμές ενοικίασης των κατοικιών βλάπτουν την ανάπτυξη, διότι αποτρέπουν τους εργαζόμενους από μετεγκατάσταση για λόγους εργασίας.

Ελπιδοφόρο πάντως, αν και όχι ικανό να δώσει οριστική λύση, χαρακτηρίζεται από μερίδα του γαλλικού Τύπου το γεγονός ότι ήδη ορισμένες επιχειρήσεις πληρώνουν για να μη μείνει άστεγο το προσωπικό τους. Οπως η αλυσίδα σούπερμάρκετ E. Leclerc, η οποία το 2011 προχώρησε στην κατασκευή μιας πολυκατοικίας κόστους 2 εκατομμυρίων ευρώ στο Σεν Ναζέρ. Αντίστοιχη πολιτική ακολούθησε και ο γίγαντας καλλυντικών L' Oreal, ο οποίος πληρώνει το ασφάλιστρο που οι ιδιοκτήτες παίρνουν για να προστατευθούν από κινδύνους, συμπεριλαμβανομένου και αυτού των απλήρωτων ενοικίων, ενώ ο όμιλος Total προσφέρει δάνεια στο προσωπικό του για να το βοηθήσει στις αρχικές δαπάνες του για την εξεύρεση καταλύματος.